

Kamioni!

Šest dana su jurili kraj mene prepuni životinja koje su vodili na klanje. Po Slavoniji su me zapljuskivali vodom i blatom po licu i stvarali džepove zra nih udara koji su me znali odbaciti par koraka unazad.

esto bih im se morao micati u stranu jer ne bi mogli skrenuti u drugu traku zbog gusto e prometa, a ako je pljuštalo morao sam hodati po blatnim lokvama s potpuno promo enim tenisicama.

Nau io sam pognuti se i lagano nagnuti naprijed kad vidim da mi idu u susret, pridržati kapu i tri kapulja e i štititi lice. Ali sam i nau io bojati ih se i u Otrovancu ih sanjao svaki put kad bih tonuo u san, pa se budio i tresao a ponekad i rasplakao.

Gledao sam iskola ene o i svinja, krava, teladi, koje su odvodili, osje ao strašan smrad fekalija, ak i za najhladnijih dana. I svaki put se sjetio zašto sam krenuo na ovaj put.

Danas transporteri miruju, jer njihovi voza i, naru itelji, ljudi... pripremaju se za sutrašnji blagdan... što je ubijeno ubijeno je, što je prire eno sutra e se jesti.

A potom nastavljaju stari posao.

Sretan blagdan nama ljudima, koji ih utovarujemo i istovarujemo 365 dana u godini. Kako se taj blagdan zove - ne mogu se sjetiti - ali znam da e biti Uskrs onda kada više ne budu vozili nikoga nigdje.

Nemogu e?

Hmm... i meni se inilo nemogu e da stignem do ovdje.

Ali je bilo vrijedno pokušaja.

I izgleda da e upaliti. :-)

Vedran Romac

<http://www.prijatelji-zivotinja.hr/index.hr.php?id=836>